

Beste mensen,

Mijn vader was ooit parlevinker. Hij vaarde in de Amsterdamse haven en verkocht levensbenodigdheden aan schippers. Het was kort na de Tweede Wereldoorlog. De tijd van de wederopbouw en samen de schouders eronder. Zijn parlevinkerboot heette "Pax Libertas": Vrede en Vrijheid. In die tijd waren dat woorden die men had geleerd naar waarde te schatten, na jaren van onderdrukking en geweld, ook al was het Latijn. Wat vrijheid betekent beseften men toen weer, je hoefde niet meer weg te duiken voor machten die sterker leken dan jij. Je kon je vrije mening weer uiten.

In mei wordt de Bevrijding gevierd, ook door generaties welke die tijd niet meer hebben meegemaakt. De herinnering aan die bevrijding wordt levend gehouden om de vrijheid van nu te blijven waarderen. Mijn vader was blij vrij te kunnen rondvaren en naast de boodschappen die hij bezorgde en doormiddel van zijn bootje nog een extra boodschap uit te dragen.

We zijn niet in alle opzichten vrij, we kunnen niet alles doen wat we willen. Ik kan geen pianospelen, ik kan geen wereldrecord hardlopen scoren. Onze keuze vrijheid is aan beperkingen onderhevig, maar binnen bepaalde grenzen hebben we mogelijkheden. Van die kansen kunnen we gebruik maken. Er zijn momenten dat we "ja" of "nee" kunnen zeggen. Dat we eigen initiatieven kunnen ontplooiën.

"Die Gedanken sind frei" luidt een Duits lied: de gedachten zijn vrij. Het werd wel gezongen door mensen in gevangenschap. Zelfs als je bijna niet kunt zeggen of doen wat je wilt, blijf dan toch vrij in je gedachten, probeer geestelijk vrij te zijn.

In deze dagen waarin veel anders is dan anders, vragen sommigen zich misschien af: heb ik nog wel vrijheid om wat te kiezen, wordt niet veel door anderen bepaald, of door de omstandigheden? Geloven kun je niet op commando. Geloven is "ja" tegen God zeggen, dat betekent dat je ook "nee" kunt zeggen of onverschillig kunt blijven. Het ja en amen moet van jouw kant komen.

Jezus heeft zijn leerlingen geroepen, hij heeft ze niet gedwongen hem te volgen. Maar zijn uitnodiging en die van God de Vader blijft wel van kracht. Door de omstandigheden aangezet heeft de verloren zoon de weg naar zijn vader weer gezocht. Hij heeft zelf de keuze voor die weg gemaakt. Zijn vader heeft hem binnengelaten. Het is denk ik goed ons weer eens bewust te worden van onze mogelijkheden, de keuze mogelijkheden die ons geschonken zijn: "Grijp toch de kansen door God u gegeven".

Een goede Sabbat gewenst,

Roel Dijk